

[Anders Poulsen]

sig over mere end 12 år. Derfor vil en tidsramme på 4 år virke meget uhensigtsmæssig i den slags situationer. Der kan være tale om planlagte investeringer, og der kan være tale om et etapevis investeringsprogram, som bliver slået i stykker, hvis man sætter denne tidsramme ned.

Må jeg afslutningsvis sige, at jeg synes, det er lidt voveligt, når ministeren går på talerstolen og siger, at han nok skal få flertal for dette, selv om ministeren jo har konstateret her ved førstebehandlingen, at flertallet ikke er til stede. Ministeren spiller altså videre på det og regner med, at det må kunne lade sig gøre at få noget konstruktiv ud af disse regler under udvalgsarbejdet. Det kræver i hvert fald meget store indrømmelser fra ministerens side. Hvis vi sammenholder de regler, der er fremlagt her, så komplicerede de er, med de reelle forbedringer, der er tale om også set på lidt længere sigt, tvivler jeg på, at det vil lykkes at trække ministeren så langt, at det lader sig gøre at få noget konstruktiv ud af dette lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det er jo ikke givet, at vi når et resultat, som hr. Anders Poulsen vil finde det politisk opportunt at karakterisere som konstruktivt, men det er givet, at vi finder et flertal for en udformning af disse regler, som vil være til gavn for dansk erhvervsliv.

Der næst vil jeg gøre den bemærkning, at da man i sin tid indførte investeringsfondshenlæggelserne, begrundede man det med, at der ikke var mulighed for afskrivninger efter genanskaffelsesprincippet. Som hr. Stavad også var inde på det indledningsvis i dag, kunne man godt have draget den logiske konsekvens helt at afskaffe investeringsfundsreglerne. Det mener jeg ikke ville være rimeligt og forsvarligt i den nuværende konjunktursituation over for erhvervslivet, fordi man så med rette ville have kunnet påstå, at det likviditetsmæssigt for de nærmeste år ikke var nogen fordel for erhvervslivet.

Jeg tror, alle må være enige i, at det, det danske samfund har brug for, ikke er investeringer om 12, 11, 10 eller 9 år, men investeringer i de kommende få år, fordi vi har et for stort hul i vores investeringsaktivitet. Det svækker vores konkurrenceevne, og det

svækker vore muligheder for at rette op på de balanceproblemer, vi har.

Derfor er der efter regeringens opfattelse god logik i at stramme den maksimale henlæggelsestid for investeringsfondsmidler for også ad den vej samtidig med forbedringen af afskrivningerne på de investeringer, der rent faktisk foretages, at presse så megen investeringsaktivitet som muligt frem, vel vidende selvfølgelig, at det helt store træk her ikke indtræder, før vi også i de internationale konjunkturer får en sådan udvikling, at afsætningsvilkårene ser bedre ud. Men selvfølgelig forbedres rentabiliteten af en lang række investeringer, som i dag ikke er rentable, hvis man forbedrer den skattemæssige behandling af investeringerne. Derfor vil der blive sat en ekstra aktivitet i gang, og det er også det, der er formålet med hele manøveren.

Jeg tror, man begår den fejl i sine forudsætninger om de forskellige eksempler, hvor man hævder, at en virksomhed får mindre ud af det inden for de nærmeste år ved gennemførelse af dette lovforslag, at man ikke tænker over, at en virksomhed både skal have bygningsafskrivninger og maskinafskrivninger, og at der under visse forudsætninger kan være en stramning på det ene område og til gengæld en lettelse på det andet.

Jeg tror også, så vidt jeg kunne lytte mig til, at man i det eksempel, hr. Anders Poulsen havde i skuffen til det videre arbejde, forudsatte, at det nuværende midlertidige investeringsfradrag, som under alle omstændigheder falder væk med udgangen af 1983, blev forlænget ad infinitum, og at det altså var det sammenligningsgrundlag, der lå i hr. Anders Poulsens eksempel; sådan forstod jeg i hvert fald fremstillingen, men det kunne være lidt svært at fange alle forudsætningerne.

Så var der dette med misforståelsen af nonchalancen over for statsfinanserne. Ja, hvis jeg havde kræfter til det, ville jeg lave et katalog over de statsfinansielle belastninger af de ændringsforslag, som venstre og de konservative har stillet i det godt et år, jeg har haft min gang her i folketinget. Så tror jeg desværre, jeg ville kunne nå op i nærheden af et tocifret milliardbeløb i svigtende statsindtægter, der er foreslået som små beskeden udseende ændringsforslag til de forslag, regeringen er kommet med.